

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. Пловдив, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Иванка Ат. Пиронкова
като разгледа докладваното от Момчил Ал. Найденов Административно наказателно дело № 20215330205711 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-0273-000310 от 20.07.2021г. издадено от С. Т. К., на длъжност *** РУ - гр.Хисар при ОД МВР – гр.Пловдив, с което на С. К. Г., ЕГН: *****, с адрес – ***, на основание чл.174, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 /петстотин/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата;

В жалбата се застъпва становище, че наказателното постановление е незаконосъобразно, защото противоречи на материалния и процесуалния закон, както е и необосновано.

Ответната страна – РУ - гр.Хисар при ОД МВР – гр.Пловдив не изпраща представител, в молба – становище посочва, че не са налице съществени процесуални нарушения, които нарушават правото на защита на жалбоподателя, както и че фактическата обстановка е изяснена, в административната преписка се съдържат достатъчни по своя обем, категоричност и безспорност доказателства, които да доказват вината на жалбоподателя и да обуславят административнонаказателната му отговорност.

Предлага жалбата да бъде оставена без уважение, както и наказателното постановление да бъде потвърдено.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 12.08.2021г. видно от приложената към наказателното постановление разписка, а жалбата е подадена до РС – Пловдив на 19.08.2020г., съгласно отразения входящ номер. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/ , при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 23.06.2020г., около 13:50 часа, в с.Ръжево конаре, на ул.,,1-ва“ - № 19, свидетелят П. В. Г., в качеството му на *** РУ - гр.Хисар при ОД МВР – гр.Пловдив, спрял за проверка МПС – лек автомобил – „БМВ Х 5 Х ДРАЙВ 30Д“ с рег.№ „***“. При проверката свидетелят Г. установил, че същият автомобил бил управляван от жалбоподателя С. К. Г., ЕГН: *****. Жалбоподателят Г. бил изпробван за наличие на алкохол с техническо средство – „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен номер „ARBA-0061“, което отчело концентрация на алкохол от 0,63 промила в издишания от Г. въздух.

На място свидетелят Г. съставил АУАН с бланков № 858291 от 23.06.2021г. срещу жалбоподателя Г. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата, който АУАН жалбоподателят подписал.

При съставянето на горния АУАН, свидетелят Г. съставил и връчил в 14:00 часа на жалбоподателя Г. Талон за медицинско изследване № 0062683, в който било указано, че Г. следва да се яви до 120 минути в МБАЛ – гр.Пловдив за да даде кръвна проба ако желае това. Жалбоподателят Г. не се възползвал от това си право.

Въз основа на същия акт, както и заключението на химическата

експертиза, било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел П. В. Г.. Същият свидетел помни конкретното нарушение, като описва констатираната фактическа обстановка, включително начина на извършване на проверката и сторените при същата констатации. Съдът намира показанията на свидетеля Г. за последователни логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност, поради което и приема последните като истинни. От същите се установява начина на констатиране извършеното нарушение, фактите по същото, както и процедурата по съставяне на акта.

Същата фактическа обстановка се установява и от показанията на свидетеля К. С. Г., който не е присъствал при установяване на нарушението, не е придружавал своя баща – жалбоподателя Г. при негов опит да даде кръвна проба. Следва да се съобрази, че не са налице никакви противоречия в показанията на свидетеля Г. и свидетеля Г., като последния изнася данни не за съставомерните по нарушението обстоятелства, а за последващи същото такива, за чието значение съдът следва да вземе становище по същество.

Изложената като възприета фактическа обстановка се установява и от приложените по делото писмени доказателства – талон за медицинско изследване № 0062683, от който се установява факта на съставяне същия, връчването му на жалбоподателя и указаното време за явяване и даване на кръв.

Следва да се съобразят и разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП, съгласно която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Противното в случая не се установява, с оглед коментираната доказателствена съвкупност.

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № 81213-515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 81213-825 от 19.07.2019г. на министъра на вътрешните работи, като за

актосъставителя следва да се има предвид и разпоредбата на чл.189, ал.1 от ЗДвП, вр. с чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗМВР. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На следващо място съдът намери, че в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което С. К. Г., ЕГН: ***** виновно е нарушил разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата – за това, че на 23.06.2020г., около 13:50 часа, в с.Ръжево конаре, на ул.,1-ва“ - № 19 е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил – „БМВ Х 5 Х ДРАЙВ 30Д“ с рег.№ „***“ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, а именно – с концентрация на алкохол в кръвта 0,63 на хиляда.

Горната фактическа обстановка по същество не е спорна между страните.

Възраженията на жалбоподателя – съгласно изложеното от самия него пред съда, касаят единствено обстоятелството, че при посещението му в МБАЛ – „Пловдив“ бил неправилно насочен от неустановено по делото лице, сочено като „***“, който го изпратил в УБАЛ „Свети Георги“, където обаче му била отказана проба, доколкото е изтекъл посочения в талона срок, както и защото бил за МБАЛ – „Пловдив“.

Последното обстоятелство, а именно – отказът за вземане на кръвна проба и причините за това се установява и от представения от жалбоподателя Лист за преглед на пациент № 050331 от 23.06.2021г. на УБАЛ „Свети Георги“, както и от вече посочените показания на свидетеля К. Г..

И макар посочените от жалбоподателя обстоятелства да установени – предвид така коментираната доказателствена съвкупност, то от последното не

се налага извод за липса на данни на извършено от жалбоподателя нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата, нито за нарушение реда на Наредба № 1 от 19 юли 2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

В случая правилно и законосъобразно е изпълнена процедурата по издаване талон за изследване по образец по смисъла на чл.3, ал.2 от Наредба № 1 от 19 юли 2017г., който е връчен на жалбоподателя – едно обстоятелство, което не е спорно между страните.

След горното, изцяло **в тежест на жалбоподателя** е да организира предвижването си до указания дежурен кабинет и да даде кръвна проба в посочения в талона срок. В този смисъл затруднения в предвижването, включително предвид неправилни упътвания от трети лица и др. подобни са отново **само в риск на жалбоподателя**.

Следва да се съобрази, че нарушение реда на Наредба № 1 от 19 юли 2017г. може да бъде само в следствие неправилно действие на **длъжностно лице**, което осъществява свое задължение по реда на същата Наредба, а не на трето лице – неустановено лице, сочено като „***“, друг гражданин и т.н.. Подобни действия на трето лице съставляват **случайно събитие**, което може да бъде само в риск на жалбоподателя.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкриват една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобни деяния, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложените наказания с тежестта на нарушението се установява, че съгласно разпоредбата на чл.174, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата, свързано с управление на МПС с

концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително, е предвидено административно наказание – глоба в размер от 500 лева, както и лишаване от право за управление на МПС за срок от 6 месеца. В случая законодателят е предвидил наказание, без да предоставя възможност на наказващия орган да индивидуализира същото в определени граници. Санкционната разпоредба е приложена правилно, поради което следва неизбежният извод, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0273-000310 от 20.07.2021г. издадено от С. Т. К., на длъжност *** РУ - гр.Хисар при ОД МВР – гр.Пловдив, с което на С. К. Г., ЕГН: *****, с адрес – ***, на основание чл.174, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 /петстотин/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движението по пътищата;

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____